

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ
Γ ΕΠΑΛ

ΜΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

1η)

Αγαπητοί συμμαθητές,

Με αφορμή το θάνατο του κατασκευαστή της ατομικής βόμβας ο συγγραφέας αναφέρεται στην ευθύνη του επιστήμονα. Επισημαίνοντας την διαφορά της σύγχρονης επιστήμης από την παλαιότερη, ως προς τους στόχους και την εφαρμογή της, υποστηρίζει ότι η ευθύνη για την επιστημονική δράση βαραίνει όχι την επιστήμη αλλά τον επιστήμονα που παρεμβαίνει για να αποκτήσει δύναμη. Για την διαχείριση της δύναμης αυτής οφείλει να είναι διορατικός, καθώς συχνά την εκμεταλλεύονται οικονομικοί και πολιτικοί παράγοντες με οφελμιστικά κίνητρα. Έτσι, ο επιστήμονας δεν μπορεί να αποποιηθεί την ευθύνη που άλλωστε έχει τόσο για την πράξη όσο και για την απραξία του.

Ευχαριστώ

2^η)

α) «επιστήμη»: έμφαση στον όρο επιστήμη

(αυτό θα είναι αυτονόητο): παρενθετικό σχόλιο του συγγραφέα

β) μετριόφρονα, μειονέκτημα, εξοικονομηθεί

γ) Θα ειπούν πως δεν τους ενδιαφέρουν τα παραπέρα και πως αν αυτό που εκείνοι με κόπο μάζεψαν σπαταληθεί κακώς, η ευθύνη είναι εκείνων που θα το χρησιμοποιήσουν.

Το ύφος γίνεται τυπικό επίσημο και σοβαρό. Προσδίδει στο κείμενο πειστικότητα.

3η)

Επικοινωνιακό πλαίσιο: άρθρο

Σελ. 147-148 ΒΙΒΛΙΟ ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ Γ' ΕΠΑΛ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

B1) Λ, Λ, Σ, Σ, Λ

B2α)

Η κατηγορία αναπτύσσεται με:

Ρήμα που εκφράζει κατηγορία: σας εγκαλούμε

Χρήση του ερωτηματικού και οι ρητορικές ερωτήσεις που εκφράζουν την αποδοκιμασία και την αγανάκτηση του ποιητικού υποκείμενου: (Δεν έτυχε... ο άνθρωπος;) και την ειρωνική του διάθεση (δεν είχατε δάχτυλα να μετρήσετε;).

B2β) Το ποιητικό υποκείμενο εντάσσει τον εαυτό του στο σύνολο της ανθρωπότητας, γίνεται «ένα με αυτούς», μιλάει και «γι' αυτούς» και έτσι πετυχαίνει να τους ευαισθητοποιήσει κατά τον καλύτερο και πιο αποτελεσματικό τρόπο. Επίσης, μιλάει εκπροσωπώντας το σύνολο των ανθρώπων. Έτσι, ο λόγος του αποκτά καθολικότητα και οι απόψεις του έχουν μεγαλύτερη αποδοχή.

Με το β' ρηματικό πρόσωπο, το ποιητικό υποκείμενο απευθύνεται άμεσα στον Οπενχάιμερ δημιουργώντας έναν τεχνητό αγωγό επικοινωνίας μαζί του και έτσι πετυχαίνει να τον καταστήσει συμμετέχο στην προβληματική που αναπτύσσει, περνώντας του με τον πιο άμεσο τρόπο το μήνυμά του σχετικά με την ευθύνη του Οπενχάιμερ. Προσδίδει διαλογικό χαρακτήρα στο λόγο, ο τόνος γίνεται συνομιλητικός. Το ύφος αποκτά θεατρικότητα και παραστατικότητα.

B2γ)

Παρομοίωση: **σαν πύργος πανύψηλος**

Η παρομοίωση προσδίδει βάθος, πλούτο στο λόγο, ζωντάνια και εκφραστικότητα.

Προσωποποίηση: **Η στέγη του σύμπαντος δε θα σας ήθελε.**

Η προσωποποίηση χαρίζει ζωντάνια, κίνηση και κάνει το λόγο παραστατικό και πρωτότυπο.

B3) σελ. 143 ΒΙΒΛΙΟ ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ Γ' ΕΠΑΛ

ΛΥΚΟΥ ANNA- ΜΑΡΙΑ